

чедъ (лелинъ сынъ), Борилъ, съ сила и хытросъ сполучи да му отнеме правдини-тъ и да ся воцари надъ Българе-тъ. Іоаниъ Асѣнъ за да си спаси животъ-тъ, трѣбаше да бѣга изъ Българія и да трѣси убѣжище у единъ отъ Русски-тъ князове. За да даде колко-годъ законенъ видъ на свое-то властолюбіе, Борилъ се ожени на вдовица-та царъ Іоаннова, но и това средство не му помогна: народъ-тъ гледаше на него като на единъ беззаконенъ похотителъ на Българскіи прѣстолъ, и отъ това постоянно сѣ се откривали противъ Борила бунтове, които му сѣ давали причини да се страхува за своя-та незаконна власть. Отъ друга страна Латинци-тъ, като ся въсползовахъ отъ внѣтрешни-тъ безредици на Българско-то царство, събрахъ си всички-тъ сили и ударихъ на него. Борилъ имъ излѣзе на срѣща, но около Пловдивъ (Филиппополъ) тѣ го разбихъ, распеляхъ му войска-та (1208 год.) и превзехъ нѣколко Български области.²⁹⁾ Доведенъ до едно крайно положеніе, отъ внѣтрешни-тъ бунтове и отъ вѣнкашни несполуки, Борилъ за да ся отърве отъ тѣхъ прибѣгна къмъ папска-та помощъ и заступничество. Той по примѣръ-тъ на царъ Іоаниъ побрѣза да заврѣже сношенія съ Иннокентія III, съ име-то на кого-то той се е надалъ да съкруши свои-тъ внѣтрешни врагове. Послѣ, той се спріятели съ Константинополски-тъ латинци и се сродни съ тѣхъ, като даде прекрасна-та дъщеря царъ Іоаннова на Императоръ-тъ имъ Генриха за жена.³⁰⁾ — За Борила се знае още и това, че той се съедини съсъ Латинци-тъ и ходи съсъ тѣхъ заедно да воюва Сръбе-

²⁹⁾ Contin de la chron. de Villehard. par Henri de Valenciennes ed. de Buchon p. 176—180.

³⁰⁾ Нѣкои отъ Западни-тъ лѣтописци свидѣлствувать, че тогава и Борилъ се оженилъ за братовчедка-та на Императора Генриха, дъщеря-та на Петра графъ-тъ Оксернски, но това свидѣтельство не е вѣрно. Виж. Histoire de Const. par Du — Fresne изд. 1658, стр. 52.